

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

XI. (XXVII.) ÉVFOLYAM, 40. SZÁM 2016. OKTÓBER 8.

200 FORINT

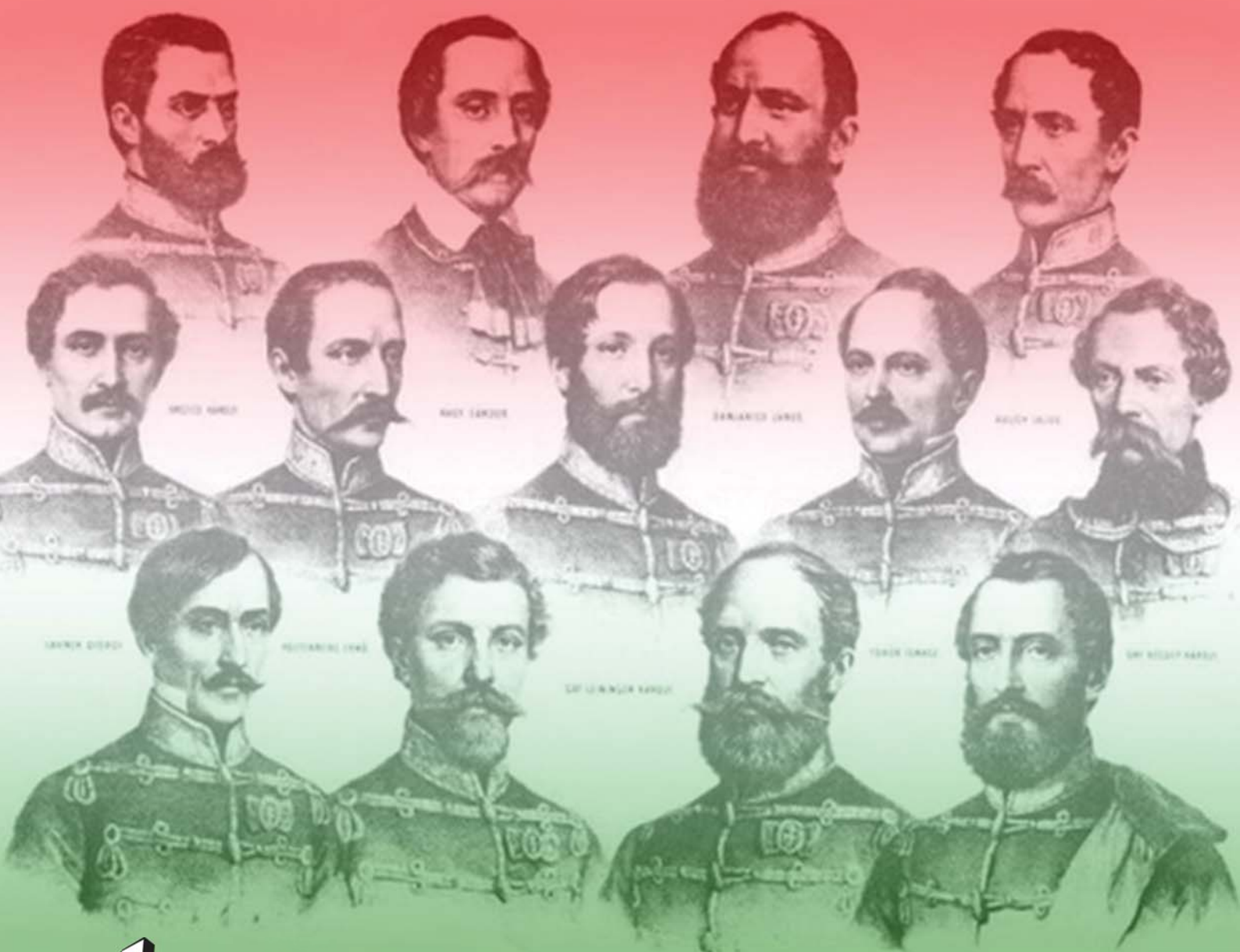
A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a; Telefon: 06 (1) 787-8621

BALOLDALI ÉS NEMZETI

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNAUNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

NEMZETBEN ÉS BALOLDALBAN

A migránsvótával kapcsolatos népszavazás felvetett egy nagyon lényeges kérdést. Vannak-e olyan közös, nemzeti érdekek, amelyek fontosabbak lehetnek, mint egy társadalmi csoport vagy párt saját érdekei? Ne felejtjük: kapitalizmusban élünk. Olyan társadalomban, ahol az egyiknek van pénze, tőkéje, a másikkal meg nincs. Akinél a tőke van, azé a hatalom, a média, a törvény, az állam. Egyet kell értenünk Marxszal és Leninnel, akik szerint a nemzeti érdek mindig az uralkodó osztály érdekét jelenti.

A mai uralkodó osztály nemzeti érdekeknek tekinti az ország NATO-tagságát, és a nemzeti érdekek védelmében küld katonákat Afganisztánba, Koszovóba, meg ki tudja, még hova. Mi azt gondoljuk, és szerintem teljesen jogosan, hogy a NATO valójában nem a külső támadásokkal szemben véd. A NATO a nagytőke kollektív fegyvere, amit fel lehet használni új piacok megszerzésére, és jó arra is, hogy elrettentsen mindenkit, akinek nem tetszik a kapitalizmus. A NATO ezért szent tehén a magyar tőkésosztálynak, amit senki sem merne levágni, se a Fidesz, se az MSZP, se a DK, se többi rokonuk, barátuk és üzletfelük.

Lassan ilyen szent tehén lesz az EU is. Nem tudom, figyelték-e a miniszterelnököt a kampányban, és különösen október 2-án este? Alaposan mérlegelt minden szót az EU-val kapcsolatban. Kínosan ügyelt arra, hogy még véletlenül se ejtsen ki olyan szavakat, amelyek akár csak utalhatnának arra, hogy Magyarország akár ki is léphetne az EU-ból.

Pedig az úton végig kellene menni. Ellenkező esetben e politika önmaga

ellentmondásainak áldozata lesz. Az európai kapitalizmus válságával szemben a magyar tőkésosztály konzervatív része élén a Fidesz-kormányral úgy védekezik, hogy a magyar viszonyoknak megfelelő nemzeti módszereket alkalmaz az EU és az IMF neoliberais egyenreceptje helyett. Ennek része az is, hogy egyenlőbb helyet akar magának az EU-ban, és hidakat épít ki Oroszország, Kína és más államok felé.

A nemzeti út következetes végigvitele azt jelentené, hogy szakítunk az EU-val, társulunk Eurázsiai Unióval, és részesévé válunk egy új közösségnek, amelynek gazdasági erejét Oroszország és Kína adja. Bármennyire is idegesít egyeseket, kimondom: a hazánkat tönkretév nyugati liberális befolyással szemben Oroszország az egyetlen potenciális szövetség.

Ezen az úton a konzervatív erők sem akarnak végig menni. A szocialista körök pedig azzal riogatnak, hogy ennek az útnak a végén a mumus, Putyin áll, a diktátor, az újjászületett Sztálin. Putyin persze nem Sztálin, és Oroszország sem a Szovjetunió. Oroszország ugyanolyan tőkésország, mint az EU bármely országa. A szocialisták baja nem ez. Az ő bajuk az, hogy Oroszország és Kína az USA-val és az EU-val szemben jelent egy új tőkés erőközpontot. Ők pedig az USA-ra és az EU-ra esküdtek fel. Onnan jön a pénz, onnan várják boldogulásukat. Éppen ezért tesznek meg mindent azért, hogy a miniszterelnököt valahol még utközben elgáncsolják.

De térjünk vissza a népszavazáshoz! A Munkáspárt világosan kimondta, hogy a migránsügy a tőkésországok, a tőkésök miatt következett be. Mondhatnánk: az ő bulijuk, oldják meg maguk! A migránsok tömeges megjelenése azonban a dolgozó

osztályokat is érinti. Az ő bérük fog csökkenni, ha tömegesen megjelenik az olcsó munkaerő. A nyugdíjasoktól fognak elvenni, ha az országnak a migránsok eltartását is a nyakába kell vennie. Éppen ezért gondoltuk azt, hogy a saját társadalmi bázisunk, a dolgozó osztályok érdekében nemet kell mondanunk a betelepítésre.

Gondolkodhattunk volna másként is. Internacionalista pártként gondolhattuk volna, hogy a migránsok tömegei, akiket a tőke hozott abba a helyzetbe, amelyben vannak, szövetségeseink lesznek a tőke elleni világméretű harcban. Jól tettük, hogy nem ezt gondoltuk. A migránstömegek nem azért jönnek Európába, hogy együtt döntsük meg a kapitalizmust. Más kérdés persze, hogy azok a bevándorlók, akik már évek óta Európában vannak, általában támogatják a kommunista pártokat, köztük osztrák barátainkat is. Érdemes lenne azonban elgondolkozni azon, hogy amíg osztrák barátaink együtt akcióznak az ott élő bevándorlókkal, az osztrák munkásság jelentős része a migrációt elutasító FPÖ-re szavaz.

Nem állíthatjuk szembe a nemzetet és az osztályt, magyarságunkat és a dolgozók iránti elkötelezettségünket. Vállaljuk a nemzeti lobogót, óvjuk nyelvünket, kultúránkat. Ki kell állnunk a külföldi magyarság nemzeti követelése mellett is. Hogy fér meg ez a tőke elleni harcunkkal? Nos, a tőke globális uralma ellen küzdünk, amikor a magyar nemzetet védjük. A tőke ellen harcolunk, amely minden különlegeset, tőle eltérőt eltipor, és olyan világot akar, amelyben a tőke egységes szabványok alapján zsákmányol ki mindenkit. A nemzet, a saját szellemi és anyagi lét támaszunk, kapaszkodónk ebben a harcban. A dolgozó emberekben pedig szeretnénk tudatosítani, hogy ők alkotják a nemzet többségét. Ha nem akarják, hogy mások végleg elvegyék tőlük, vagy kisajátítsák a nemzet képviselőit, nekik kell kézbe venni az ország sorsát. Nemzetben és baloldalon gondolkodjunk!

THÜRMER GYULA

EGY HÉT A MUNKÁSPÁRT ÉLETÉBŐL

SZEPTEMBER 25.

Ipolydamásdon tanácskoztak a Munkáspárt Pest megyei szervezetének tagjai. Döntöttek a kibővített vezetőség összetételéről. Elnök ezután is Nagy Sándor, általános helyettese Pálmai Ferenc, akik mellé három új tagot választottak: Szula Mihályt, Bali Katalint és Schönberger Ernőt.

SZEPTEMBER 26.

A 3. régió aktivistái óbudai segítséggel egy új, forgalmas akciózó helyet foglaltak el Óbudán. Az október 2-i népszavazás előtti utolsó újságosztást és a népszavazásra buzdító röplaposztást szerveztek. Ezen a helyen pártunk szempontjából „új emberekkel” tudunk találkozni.

SZEPTEMBER 26.

A Munkáspárt Baranya megyei szervezetének tagjai Kós Zoltán vezetésével Pécssett rendeztek kitelepülést. A fogadtatás kedvező volt. A lakosok örülnek, hogy a párt elnöke ismét látható a médiában.

SZEPTEMBER 28.

A Munkáspárt Elnöksége megkezdte a választási felkészülés ellenőrzését a pártszervezetekben. Elsőként Budapest több választókerületének helyzetét tekintették át. A rendezvényen a budapesti választókerületi felelősök mellett részt vett Thürmer Gyula elnök, Karacs Lajosné alelnök, Hajdu József KB-titkár. Kajli Béla, a budapesti szervezet elnöke mutatta be a választókerületi vezetőket, akik számot adtak az eddig végzett munkáról.

HOGYAN OLVASSUK LENINT MA?

100 ESZTENDEJE, 1915. SZEPTEMBER 5-ÉN JELENT MEG „AZ EURÓPAI EGYESÜLT ÁLLAMOK JELSZAVÁRÓL” CÍMŰ ÍRÁS AZ OROSZORSZÁGI SZOCIÁLDEMOKRATA MUNKÁSPÁRT ELMÉLETI LAPJÁBAN, A „SZOCIAL DEMOKRAT” CÍMŰ FOLYÓIRATBAN. SZERZŐJE VLADYIMIR ILJICS LENIN, AZ OROSZ PÁRT VEZETŐJE.

SZÁZ ÉV NAGY IDŐ. VAJON VAN-E AKTUALITÁSA A LENINI ÍRÁSNAK MA? EGYÁLTALÁN: HOGYAN OLVASSUK LENINT MA?

VEGYÜNK NÉHÁNY GONDOLATOT LENIN ÍRÁSÁBÓL! NÉZZÜK MEG, HOGY TALÁLKOZUNK-E MA HASONLÓ HELYZETTEL? ÉS HA IGEN, MI MILYEN VÁLASZT ADNÁNK?

KINEK LENNE JÓ AZ EURÓPAI EGYESÜLT ÁLLAMOK?

A közös európai lét sokévszázados gondolat. A mai helyzetben azért vetődik fel, mert a tőkés rendszer a multinacionális, nemzetek feletti nagyvállalatok, monopóliumok korszakában van. A tőke nagyobb profitot akar, és ezt úgy akarja elérni, hogy a kormányokat alárendeli a nemzetek feletti monopóliumok akaratainak. Így nincs nemzeti eltérés, egy út van, az, amit a multik diktálnak.

A német, a francia, az olasz tőke megegyezésre törekszik. „Erős EU-t” akarnak, amely küzdhet az USA ellen, de küzdhet Oroszország és Kína ellen is. Másrészt, az „erős EU” azonos feltételeket teremthet a dolgozók kizsákmányolására.

„Természetesen ideiglenes megegyezések a kapitalisták és a hatalmak között lehetségesek. Ebben az értelemben az Európai Egyesült Államok is lehetséges, min az európai tőkés megegyezése... De mire vonatkozik? Csakis arra vonatkozólag, hogyan nyomják el egyesült erővel a szocializmust Európában és hogyan védjék meg egyesült erővel az összerabolt gyarmatokat Japánnal és Amerikával szemben.” – mondja Lenin.

Vagyis, az Európai Egyesült Államok a mai tőkés viszonyok között oda vezetne, hogy a tőkés a nagyobb profitért még jobban kizsákmányolná a dolgozókat. Ezt jelentené a nyugdíj korhatár egységes felemelése 67-70 évre, a munkaidő emelése 45-50 órára, a szociális kiadások csökkentése, a magánszféra szerepének növelése az oktatásban és az egészségügyben. Nem véletlen, hogy az Európai Egyesült Államok fő-fő szószólói Magyarországon a DK, az MSZP és a többi szocialista párt.

Múlt számunkban olvashattuk, hogyan akarja az amerikai nagytőke akaratait rákényszeríteni Európára. Olvashatták, hogy miért ellenezzük az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között kötendő Transzatlanti Kereskedelmi és Beruházási Egyezményt (rövidítve TTIP).

A TŐKÉS ORSZÁGOK KÖZÖTT ELKERÜLHETETLEN ELLENTÉTEK VANNAK

Lenin írja:

„A kapitalizmusban lehetetlen az egyes gazdaságok és az egyes államok gazdasági fejlődésének egyenletes növekedése. A kapitalizmusban, időnként, a megzavart egyensúly helyreállítására nincs más eszköz, mint a válságok az iparban, a háborúk a politikában.”

Ugye, ez is ismerős? 2008 óta a tőkés világ válságban van. Az USA az EU-ra rakta át a válság terheit, az EU nyugati országai pedig tovább rakták a dél-európai és kelet-európai országokra. Németország és Franciaország egy erősen centralizált EU-val akarja megoldani a válságot, azaz megszilárdítani saját hatalmát. A visegrádi négy ország tőkés erői pedig nemzeti megoldást akarnak, az EU-t megőrizve, de nagyobb önállósággal.

Oroszország az 1990-es években visszaesett. Jelcin idején Oroszország úgy táncolt, ahogy a nyugati tőke akarta. Az orosz kapitalizmus azonban magához tért, megerősödött, és most már nem engedi, hogy a nyugati tőke azt csináljon vele, amit akar. A nyugati tőke ezt akarja megállítani és visszafordítani. Ezért kellenek az EU gazdasági szankciói, ezért kell a NATO fegyverkezése Kelet-Európában.

A HÁBORÚ A KAPITALIZMUS VELEJÁRÓJA

1945 óta nem volt világháború. Szerencsére! De ez nem azt jelenti, hogy nincsenek háborúk. A tőkés világ, az USA, a NATO háborúban van Afganisztánban, Szíriában és több más helyen. Mi a cél? Visszaszorítani más tőkés országokat, megdönteni azokat a rendszereket, amelyek nem hajlandók úgy táncolni, ahogyan ők akarják.

„Európai Egyesült Államok a kapitalizmus fennállása mellett – ez egyértelmű a gyarmatok felosztására vonatkozó megegyezéssel. A kapitalizmusban azonban az osztozkodásnak nem lehet más alapja, más elve, mint az erő. A kapitalista államok valóságos erejének mérésére nincs és nem is lehet más eszköz, mint a háború. A háború nem mond ellent a magántulajdon alapelveinek, hanem ezeknek az alapelveknek közvetlen és elkerülhetetlen fejleménye.” – írja Lenin.

REFORM ÉS FORRADALOM

A munkásmozgalom klasszikus problémája: reform vagy forradalom? Vagy mindkettő?

Mit mond Lenin?

„Igazán demokratikus irányban végrehajtott politikai reformok, s annál inkább politikai forradalmak, semmi esetre, soha, semmilyen körülmények között sem homályosíthatják el, gyengíthetik a szocialista forradalom jelszavát.”

Ugye, ismerős a probléma? Az Orbán-kormány csökkentette a rezsiköltségeket. Állami tulajdonba vette a kórházakat.

A kormány nemzeti művelődési ház programot indít. Reform? Igen! Jó a dolgozónak? Igen!

Ezek és hasonló reformok megváltoztatják a dolgozók alapvető helyzetét? A dolgozóké lesznek a gyárak? Ők fognak a parlamentben dönteni? Világos, hogy nem! Következésképpen Leninnel kell egyetértenünk. Semmilyen tőkés reform sem teszi szükségtelessé a harcot a dolgozók helyzetének alapvető megváltoztatásáért, a közösségi társadalom megteremtéséért.

Jó olvasást kortársunkhoz, Leninhez!

KORTÁRSUNK, LENIN

AZ EURÓPAI EGYESÜLT ÁLLAMOK JELSZAVÁRÓL

ÍRTA: VLAGYIMIR ILJICS LENIN

A „Szocial-Demokrat” 40. számában közöltük, hogy pártunk külföldi szekcióinak konferenciája úgy határozott, hogy az „Európai Egyesült Államok” jelszavának kérdésében egyelőre nem foglal állást, mert előbb meg kell vitatni a sajtóban a kérdés *gazdasági* oldalát.

Konferenciánkon ennek a kérdésnek a vitája egyoldalúan politikai jelleget öltött. Ezt részben talán az idézte elő, hogy a Központi Bizottság kiáltványában ezt a jelszót kifejezetten, mint politikai jelszót fogalmazták meg („a legközelebbi politikai jelszó...” – mondja a kiáltvány), és emellett nemcsak hogy a köztársasági Európai Egyesült Államok jelszavát adtuk ki, hanem külön még azt is hangsúlyoztuk, hogy „a német, osztrák és orosz monarchia forradalmi megdöntése nélkül” ez a jelszó értelmetlen és hazug.

A kérdés ily módon való feltevését a szóban forgó jelszó politikai értékelésének *keretein belül* ellenezni például abból a szempontból, hogy ez a jelszó elhomályosítja vagy gyengíti stb. a szocialista forradalom jelszavát – teljesen helytelen. Igazán demokratikus irányban végrehajtott politikai reformok, s annál inkább politikai forradalmak, semmi esetre, soha, semmilyen körülmények között sem homályosíthatják el, gyengíthetik a szocialista forradalom jelszavát.

Ellenkezőleg, mindig közelebb hozzák ezt a forradalmat, kiszélesítik számára az alapot, a kispolgárságnak és a félproletár tömegeknek újabb rétegeit vonják be a szocialista harcba. Másfelől viszont, politikai forradalmak elkerülhetetlenek a szocialista forradalom során, amelyet nem szabad egyszeri tettnek tekinteni, hanem úgy kell felfogni, mint viharos politikai és gazdasági megrázkódtatások, a legélesebb osztályharc, a polgárháború, forradalmak és ellenforradalmak korszakát.

De ha a köztársasági Európai Egyesült Államok jelszava, összekapcsolva Európa három legreakciósabb monarchiájának, elsősorban az orosz, forradalmi megdöntésével, mint politikai jelszó teljesen megtámadhatatlan is, fennmarad még az az igen fontos kérdés, hogy mi e jelszó gazdasági tartalma és jelentősége. Az imperializmus gazdasági feltételei szempontjából, vagyis az „élenjáró” és „civilizált” gyarmati hatalmak tökéletlenségének és a világ általuk való felosztásának

szempontjából az Európai Egyesült Államok, a kapitalizmus fennállása mellett, vagy lehetetlen vagy reakciós.

A tőke nemzetközivé és monopolistává lett.. A világ fel van osztva egy maroknyi nagyhatalom között, azaz olyan államok között, amelyek a nemzetek nagyszabású kifosztásában és elnyomásában a legnagyobb eredményeket érték el. Európa négy nagyhatalmának: Angliának, Franciaországnak, Oroszországnak és Németországnak — amelyek lakossága együttvéve 250—300 millió, területe pedig körülbelül 7 millió négyzetkilométer — *majdnem félmilliárd* (494,5 millió) lelket számláló gyarmatai vannak, e gyarmatok területe pedig 64,6 millió négyzetkilométer, vagyis a földkerekségnek majdnem fele (az egész föld területe a sarkvidék nélkül 133 millió négyzetkilométer). Vegyük hozzá még a három ázsiai államot: Kínát, Törökországot, Perzsiát, amelyeket a „felszabadító” háborút viselő rablók, vagyis: Japán, Oroszország, Anglia és Franciaország most darabokra tépnek. Ebben a három ázsiai államban, amelyeket fél gyarmatoknak lehet nevezni (valójában ezek most kilenctized részben gyarmatok), a lakosság száma 360 millió, területük pedig 14,5 millió négyzetkilométer (vagyis majdnem másfélszer akkora, mint egész Európa területe).

Továbbá, Anglia, Franciaország és Németország legalább 70 milliárd rubelnyi tőkét helyezett el a külföldön. E csinos kis összeg után járó „jogos” jövedelmecskét – évenként

EURÓPA: A GÖRÖG VÁLSÁGNAK NINCS VÉGE

több mint 3 milliárd rubelnyi jövedelmecskét – biztosítani hivatottak a milliomosok kormányoknak nevezett nemzeti bizottságai, amelyek hadsereggel és hadiflottával rendelkeznek, és a gyarmatokon és félgyarmatokon „Milliárd úr” fiacskáit és fivéreit beültetik alkirályoknak, konzuloknak, nagyköveteknek, minden rangú és rendű hivatalnoknak, papoknak és más piócáknak.

Így van megszervezve, a kapitalizmus legmagasabb fejlettségének korszakában, a föld majdnem 1 milliárdnyi lakosságának a nagyhatalmak maroknyi csoportja által való kifosztása. És a kapitalizmusban másmilyen szervezet nem is lehetséges. Lemondani a gyarmatokról, a „befolyási övezetéről”, a tőkekivitelről? Aki erre gondol, az lesüllyedt annak a papocskának a színvonalára, aki vasárnaponként a kereszténység magasztosságáról prédikál a gazdagoknak és azt tanácsolja nekik, hogy adjanak a szegényeknek... ha nem is néhány milliárdot, hát legalább néhány száz rubelt évenként.

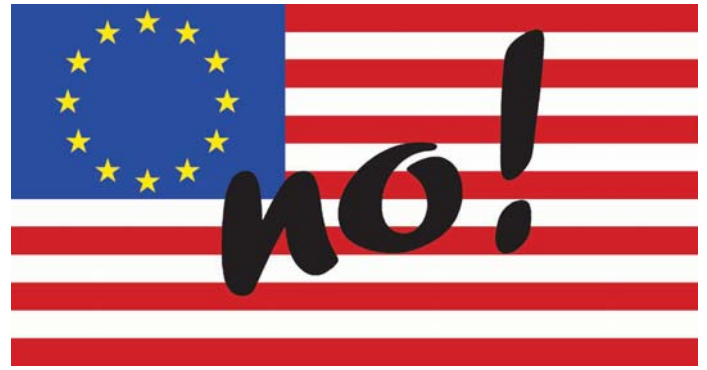
Európai Egyesült Államok a kapitalizmus fennállása mellett – ez egyértelmű a gyarmatok felosztására vonatkozó megegyezéssel. A kapitalizmusban azonban az osztozkodásnak nem lehet más alapja, más elve, mint az erő. A milliárdos a tőkés ország „nemzeti jövedelmét” nem oszthatja meg senkivel másként, mint arányosan: a „tőke arányában” (emellett még ráadással, úgyhogy a legnagyobb tőke többet kapjon, mint amennyi megilleti).

A kapitalizmus a termelési eszközök magántulajdon és a termelés anarchiája. Aki ilyen alapon a jövedelem „igazságos” felosztását hirdeti, az proudhonista, bárgyú kispolgár és filiszter. Nem lehet osztozkodni másként, csak az „erő arányában”. Az erő azonban a gazdasági fejlődéssel együtt változik. 1871 után Németország mintegy háromszorta-négyszerte gyorsabban erősödött, mint Anglia és Franciaország, Japán – tíz szerte gyorsabban, mint Oroszország.

A kapitalista államok valóságos erejének mérésére nincs és nem is lehet más eszköz, mint a háború. A háború nem mond ellent a magántulajdon alapelveinek, hanem ezeknek az alapelveknek közvetlen és elkerülhetetlen fejleménye. A kapitalizmusban lehetetlen az egyes gazdaságok és az egyes államok gazdasági fejlődésének egyenletes növekedése. A kapitalizmusban, időnként, a megzavart egyensúly helyreállítására nincs más eszköz, mint a válságok az iparban, a háborúk a politikában.

Természetesen *ideiglenes* megegyezések a kapitalisták és a hatalmak között lehetségesek. Ebben az értelemben az Európai Egyesült Államok is lehetséges, min az *európai* tőkés megegyezése. De mire vonatkozólag? Csakis arra vonatkozólag, hogyan nyomják el egyesült erővel a szocializmust Európában és hogyan védjék meg egyesült erővel az összerabolt

A TŐKE URALMA ELLEN KÜZDENEK

NEM A TŐKE URALMÁRA!

gyarmatokat Japánnal és Amerikával *szemben*, amelyek a gyarmatok mostani felosztásával roppantul elégedetlenek, és amelyek az utóbbi félszázad alatt mérhetetlenül gyorsabban erősödtek, mint az elmaradt, monarchikus, elaggott és korhadó Európa. Európa az Amerikai Egyesült Államokhoz képest egészben véve gazdasági tespedést jelent. Az Európai Egyesült Államok a mai gazdasági alapon, vagyis a kapitalizmus fennállása mellett, a reakció megszervezését jelentené Amerika gyorsabb fejlődésének feltartóztatására. Azok az idők, amikor a demokrácia és a szocializmus ügye csakis Európa ügye volt, visszahozhatatlanul elmúltak.

A Világ (nem pedig Európa) Egyesült Államai a nemzetek egyesülésének és szabadságának az az államformája, amelyet a szocializmussal egybekapcsolunk, amíg a kommunizmus teljes győzelmével véglegesen el nem tűnik minden állam és így a demokratikus állam is. A Világ Egyesült Államainak jelszava, azonban mint önálló jelszó aligha lenne helyes; először is, mert egybeolvad a szocializmussal; másodsor pedig, mert helytelenül úgy értelmezhetnék, hogy a szocializmus győzelme egy országban lehetetlen és helytelenül értelmezhetnék egy ilyen országnak a többihez való viszonyát.

A gazdasági és politikai fejlődés egyenlőtlensége a kapitalizmus feltétlen törvénye. Ebből következik, hogy a szocializmus győzelme lehetséges eleinte egy-néhány vagy akár egy, egymagában vett, kapitalista országban is. Ennek az országnak győztes proletariátusa, miután kisajátította a kapitalistákat és miután megszervezte országában a szocialista termelést, szem befordulna a világ többi, kapitalista részével, a maga oldalára vonná a többi ország elnyomott osztályait, felkelést szítana ott a kapitalisták ellen, sőt szükség esetén katonai erővel is fellépne a kizsákmányoló osztályok és államaik ellen. Annak a társadalomnak politikai formája, melyben győz a proletariátus, megdöntve a burzsoáziát, a demokratikus köztársaság lesz, amely mindjobban központosítja az adott nemzet vagy nemzetek proletariátusának erőit a szocializmusra még át nem tért államok ellen folyó harcban. Az osztályok megszüntetése lehetetlen az elnyomott osztály, a proletariátus diktatúrája nélkül. A nemzetek szabad egyesülése a szocializmusban lehetetlen a szocialista köztársaságoknak az elmaradt államok ellen folytatott, többé-kevésbé hosszú, szívós harca nélkül.

E megfontolások alapján, miután a kérdést az OSzDMP külföldi szekcióinak konferenciáján, valamint a konferencia után sokszor megvitattuk, Központi Lapunk szerkesztősége arra a következtetésre jutott, hogy az Európai Egyesült Államok jelszava helytelen.

ÁTVERTÉK 600 BKV-S DOLGOZÓT, BEZÁRJÁK A GARÁZST

A MUNKÁSPÁRT FIGYELEMSEL KISÉRI A SZAKSZERVEZETEK HARCÁT. MOSTANI SZÁMUNKBAN AZ EGYSÉGES KÖZLEKEDÉSI SZAKSZERVEZET ÁLLÁSFOGLALÁSÁT KÖZÖLJÜK.

A BKV ÜGYEKET FOLYAMATOSAN HOMÁLY FEDI, PEDIG MILLIÓKAT ÉRINT. MI IS TUDNI AKARJUK, MI VAN A KÖZLEKEDÉSÜNKKEL, MI A VAN AZ OTT DOLGOZÓ EMBEREKKEL. A MUNKÁSPÁRT A DOLGOZÓK, A SZAKSZERVEZETEK MELLETT VAN.

Félrevezettek csaknem 600 dolgozót a BKV-nál: az ígéretük ellenére bezárják az Óbuda buszgarázst. Az Egységes Közlekedési Szakszervezet azonnali magyarázatot és folyamatos, nyilvános tájékoztatást követel az ügyben. Az EKSZ attól tart, hiába ígérte meg a cégvezetés a garázs dolgozóinak, hogy senkit nem fognak elbocsátani, ezt sem fogják betartani – közölte Nemes Gábor elnök jelezve, egyetért egy másik BKV-s szakszervezet követelésével: a BKV felügyelőbizottsága vizsgálja ki, mi indokolta a hirtelen páfördulást.

Egyenesen vérlázító, amit az Óbuda garázs ügyében művelt a BKV vezetése: a közelmúltban elhitette az ott dolgozó, mintegy 600 munkavállalóval, hogy egyelőre lekerült a napirendről a bezárás, sőt, nem is a teljes, hanem csak részleges zárás terveztek, de azt sem most. Ennek ellenére az igazgatótanács minapi ülésére a kezdés előtti utolsó órában került be a napirendek közé a teljes bezárás témája, amit azzal a lendülettel meg is szavazott a testület. Kész átverés – nyilatkozta felháborodva Nemes Gábor. Az Egységes Közlekedési Szakszervezet elnöke emlékeztet: a menedzsment képviselői a közelmúltban a helyszínen azzal nyugtatták a garázs dolgozóit, hogy szó sincs teljes bezárásról, legfeljebb valamiféle vegyes üzemeltetésről, de az biztos – ígérték –, hogy senkit sem fognak elbocsátani. Ezzel szemben suba alatt döntöttek a teljes, december elseji bezárásról, így nem csoda, ha a szakszervezet erősen aggódik az ott dolgozók miatt. Nem tudni, kivel, mi lesz, ki, hova kerül majd, s ha maradhat is a BKV kötelékében, akkor vállalható távolságba kerül-e majd a lakóhelyétől. Az ágazatban dolgozók köztudottan gyakran kora hajnalban

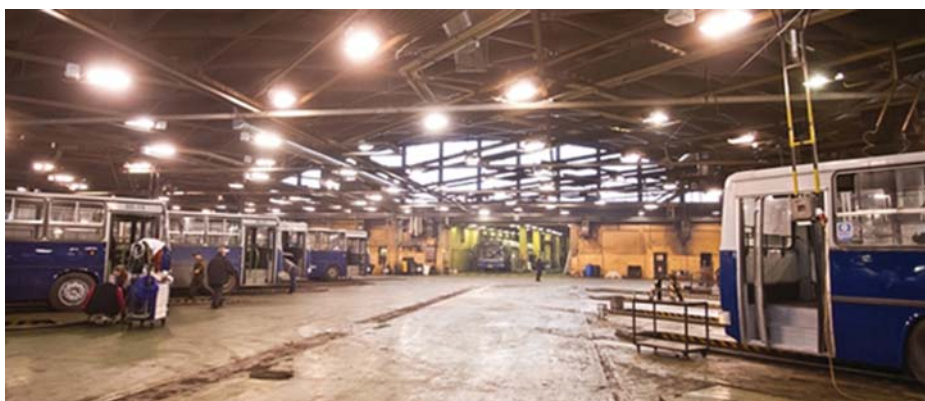
kezdik a műszakot, ezért nem mindegy, hogy legfeljebb fél óra utazással vagy másfél óra alatt érik el a telephelyet – érvel Nemes. Az EKSZ elnöke a vezérigazgatónak írt levélben azonnali tájékoztatást kért a részletekről, s a várható fejleményekről, az ott dolgozók sorsával kapcsolatos elképzelésekről. Nemes hozzátette: egyetért egy másik BKV-s szakszervezet követelésével: a cég felügyelőbizottsága indítson vizsgálatot az ügyben, s derüljön fény arra is, ha esetleg a hűtlen kezelése gyanúja is megalapozott.

Nemes Gábor leszögezi: a metrópótlás külső vállalkozásba adásával, a buszgarázs bezárásával az utolsó szögek is bekerülnek a BKV koporsójába, s ezzel egyértelművé vált, hogy valakik szándékosan, a közösségi közlekedésben remélt haszonért felaprózzák és maguk között felosztják a szolgáltatást.

A BKV VÁLASZOLT

A BKV reakciójában nem cáfolta a bezárást. Mint írták, a fővárosi közösségi közlekedésben alkalmazott új autóbusz-üzemeltetési modell, valamint az új társoperátorok hatására a BKV Zrt. autóbusz ágazata folyamatosan elveszítette teljesítménye mintegy 40 százalékát. Ez a teljesítményvesztés, illetve a BKV Zrt. által üzemeltetett autóbuszok számának jelentős csökkenése a telephelyek racionalizálását követelte meg.

A cég minden szükséges intézkedést megtesz, hogy az óbudai telephely munkavállalóinak továbbra is munkalehetőséget adjon – ígérték. ■

KNDK A SZOCIALIZMUS ÚTJÁN

71 évvel ezelőtt, a japánok alól felszabadított Koreában jött létre a Koreai Munkapárt. Szervezésében meghatározó szerepe volt egy akkor alig 33 éves fiatal embernek, aki Kim Irszen néven vonult be a koreai és a nemzetközi munkásmozgalom történetébe. A fiatal kommunista párt előtt nem kisebb feladat állt, mint a háború által szétzilált ország helyreállítása, az új élet megszervezése. A Koreai Munkapárt az ország függetlenségének és társadalmi haladásának biztosítékát abban látta, ha az ország a szocializmus útján indul el. Ez a döntés találkozott a térség két meghatározó hatalma, a Szovjetunió és Kína egyetértésével.

A tőkés világ vezető hatalmai, élükön az Egyesült Államokkal azonban arra törekedtek, hogy a második világháború eredményeit felülírják, s visszaszorítsák a szocializmus erőit. Ezért robbantják ki a koreai háborút, amely célja, hogy az ország északi részén megdöntsék az éppen létrejött új rendszert. A koreai nép Kim Irszen vezetésével, a szocialista országok, köztük Magyarország aktív támogatása mellett, megvédte függetlenségét.

A Koreai Munkapárt felismerte, hogy az új társadalom építésében elsősorban saját anyagi és szellemi forrásaira kell támaszkodnia, és a koreai nemzeti sajátosságoknak megfelelően kell építenie a szocializmust. Ez volt a Juche, az önerőre való támaszkodás elve, amely végigkísérte a következő évtizedeket. A KNDK újjáépítette a japánok, majd az amerikaiak által lerombolt országot, munkát és kenyeret adott lakosainak. A folyamatos amerikai agresszív lépések elleni védekezés érdekében magas színvonalra emelték az ország honvédelmét, megteremtették a rakétaipart.

Kim Irszen halála súlyos veszteség volt a koreai népnek. A nyugat abban bizakodott, hogy távozása zavart idéz elő a koreai belpolitikában. A Koreai Munkapárt a Néphadsereg, az állami apparátus egyetértésével azonban képes volt stabilizálni helyzetet. Az ország új vezetője Kim Dzsongil lett. 2011 végén bekövetkezett haláláig az ország sikeresen küzdötte le a természeti csapások következményeit. Ha komoly nehézségek árán is,

KIM DZSONGUN A KMP HETEDIK KONGRESSZUSÁN

de megoldotta az emberek ellátását, a hadsereget is bevonta a gazdasági építómunkába, az emberek tanításába.

Kim Dzsongil távozásához az USA és a tőkés erők nagy reményeket fűztek. Úgy vélték, hogy a KNDK-ban tömeges elégedetlenség lesz, és megdöntik a rendszert. Az ország új vezetője, Kim Dzsongun a párt és a hadsereg támogatása mellett a szocializmus folytatása mellett foglalt állást. A KNDK népe elfogadta e döntést. Az elmúlt hónapokban jelentős lépések történtek a szocializmus korszerűsítésére. A különleges gazdasági körzetekben megindult a külföldi termelő tőke hasznosítása. Emelték az emberek életszínvonalát, bevezették a 12 évfolyamos kötelező oktatást, bővítették a lakásépítkezési programokat.

A 120 ezer négyzetkilométer területű, mintegy 25 millió lakosú Koreai Népi Demokratikus Köztársaság nem nagyságával emelkedik a világ országai közül, hanem stratégiai elhelyezkedésével. Ebben a térségben keresztezik egymást a nagyhatalmak, az USA, Japán, Kína, Oroszország érdekei. Nem véletlen, hogy 1945 után a szocializmus és a tőkés világ közötti legnagyobb fegyveres erőpróba, a koreai háborúra éppen itt került sor. Természetesen az sem véletlen, hogy Észak-Korea nem jutott az egykori Német Demokratikus Köztársaság sorsára, nem nyelte le a tőkés szomszéd. Pedig időközben eltűnt a Szovjetunió, és Kína sem a koreai szocialista modellt támogatja, hanem egész egyszerűen nem engedi, hogy közvetlen szomszédságában megváltoztassák az erőviszonyokat.

Észak-Korea, amely 1948-ban a szocializmus építése mellett döntött, pedig mind a mai napig fantasztikus kitartással küzd saját függetlensége és a maga által választott társadalmi út megtartásáért. A nyugat ezt egész egyszerűen azzal magyarázza, hogy a KNDK-ban „diktatúra van”, és nem az emberek döntenek. Hozzáértők azért nyugaton is akadnak, akik tudják, hogy a koreai népet 1910-től évtizedeken át zsákmányolták ki a japánok, majd az amerikaiak tették földdel egyenlővé a fővárosukat, és ennek emléke nem múlik el. Nem szeretnének rabok lenni saját földjükön. ■

HÍD A KOREAI-KÍNAI HATÁRON

NEM LEHET TÖBB MINT HÁROM MILLIÓ MAGYAR AKARATÁT SUTBA DOBNI

A MUNKÁSPÁRT ELNÖKSÉGÉNEK ÁLLÁSFOGLALÁSA

1. Október 2-án népszavazás volt Magyarországon. A népszavazást a magyar kormány kezdeményezte. Egy kérdés szerepelt: „Akarja-e, hogy az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül is előírhasa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését?” A népszavazásban a 8,2 millió választóból 3,5 millió vett részt, azaz 43,9 százalék.
2. A népszavazás jogilag nem érvényes, mivel a résztvevők aránya nem érte el az 50 százalékot. Ugyanakkor vitathatatlan politikai jelentősége van annak, hogy a szavazók 98 százaléka, mintegy 3,28 millió ember nemet mondott a kötelező betelepítésre. Nem értünk egyet azokkal, akik a népszavazás jogi érvénytelenségére hivatkozva elvetik annak politikai jelentőségét.
3. A népszavazás is tükrözte, hogy az európai kapitalizmus továbbra is válságban van. A migránsprobléma a tőkés válság megnyilvánulása, csakúgy, mint az EU jövőjéről a tőkésországok különböző csoportjai között folyó vita és küzdelem. A magyar tőkésosztály nem tudja eldönteni, hogyan reagáljon erre. A konzervatív erők önálló magyar útról, a nemzeti kormányok szerepének növeléséről beszéltek, miközben továbbra is kiálltak az EU-tagság mellett. A szociáldemokrata és liberális erők szerint a jövő az „európai egyesült államok” megteremtése, a nemzeti államok teljes beolvadása az európai nagytőke által diktált rendszerbe.
4. A népszavazás megmutatta, hogy a tőkés pártok számára a népszavazás nem több, mint a hatalomért vívott harc esz-köze. A Fidesz és a kormány vitathatatlan nemzeti törekvései mögött mind végig ott volt a szándék, hogy megerősítsék a jelenlegi konzervatív kormány pozícióit. A szociáldemokrata és liberális pártokat a nemzeti kérdések egyáltalán nem érdekelték. A népszavazást csak arra használták, hogy támadják, aláássák a jelenlegi kormányt, és annak vezetőjét. A Jobbik nemzeti ügyről beszélt, de folyamatosan kifogásokat keresett, ezzel gátolta a népszavazás sikerét.
5. A Magyar Munkáspárt támogatta a népszavazást. Azt a véleményt képviseltük, hogy a tőkés viszonyok között a népszavazás csak korlátozott eszköz a dolgozó tömegek számára, de ezt az eszközt is meg kell ragadni, ha lehetőség van rá.
6. A Magyar Munkáspárt kihasználta a polgári demokrácia adta lehetőségeket. Az ország számos városában tartottunk gyűléseket. Éltünk a tőkés média kínálta lehetőségekkel. A Munkáspárt hosszú idő óta nem szerepelt annyit a médiában, mint az elmúlt hetekben. Ez vitathatatlanul növelte a párt ismertségét.
7. Világos álláspontot foglaltunk el a migránsügyben. Hangsúlyoztuk, hogy a migránsok tömeges betelepítése gazdasági, szociális és kulturális fenyegetést jelent. Emberileg együtt érzünk, a háború elől, a jobb élet reményében menekülő migránsokkal, de a segítség nem az, hogy befogadjuk őket. Az EU tőkés köreit, akik egyben a NATO vezető körei is, kell arra kényszeríteni, hogy abba hagyják a háborút Szíriában, Afganisztánban és másutt, ott teremtsenek normális életfeltételeket az ott élő népek számára. A népszavazási kampány megmutatta, hogy a magyar emberek üdvözlik a Magyar Munkáspárt álláspontját.
8. A Magyar Munkáspárt ismét megmutatta, hogy egyszerre vagyunk baloldali és nemzeti párt, Magyarország népének, Magyarország dolgozóinak akarunk jobb életet teremteni. Összekapcsoltuk a nemzeti függetlenség védelmét, az Európai Unió elleni küzdelemmel, a dolgozó emberek szociális jogainak védelmével. Határozottan megmutattuk, hogy a dolgozó emberekért mi küzdünk, és nem a magukat baloldalnak nevező szociáldemokrata és liberális pártok.
9. A Magyar Munkáspárt folytatja a harcot a kapitalizmus ellen. Meggyőződésünk, hogy a dolgozó emberek életet csak akkor tudjuk gyökeresen jobbá tenni, ha legyőzzük a kapitalizmust, a tőke uralmát, és olyan társadalmat teremtünk, ahol nem a pénz számít, hanem maguk az emberek. A kapitalizmus válságát nem lehet a kapitalizmusban megoldani. Új közösségi társadalomra, szocializmusra van szükség.
10. November 8-án a Magyar Munkáspárt országos akciónapot tart. Elítéljük az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között kötendő Transzatlanti Kereskedelmi és Beruházási Egyezményt (TTIP). Követeljük, hogy a magyar kormány ne írja alá sem a TCP-t sem a Kanada és az EU közötti szabadkereskedelmi egyezményt (CETA). Továbbra is indulunk az időközi választásokon. Világos és egyértelmű választási lehetőséget kínálunk mindazoknak, akik elégedetlenek a parlamenti pártokkal.

VÁLASZTÁSI CSATA A HÉTVÉGÉN

Az október 2-án számos településen került sor időközi önkormányzati választásokra. A Munkáspárt ezúttal is jelen volt, és eredményeket is értünk el.

Budapest-Soroksáron Fehérvári Zsoltné: 1.5 százalékot kapott. A Fejér megyei Aba településen Berényi Béla polgármester-jelöltként 0.3 százalékot szerzett, képviselőjelöltként 8 százalékot. Ugyanitt Erdős Ferenc 1,7 százalékot szerzett.

A Jász-Nagykun-Szolnok megyei Jászkiséren Filemon Kristófra polgármester-jelöltként a szavazók 0.59 százaléka szavazott. Ugyanakkor a képviselői listán már 4.47 százalékot tudott szerezni. Az ugyancsak e megyei Jászszentendrason Bencsik Mihály polgármester-jelöltre 0.28 százalék jutott.

A Pest megyei Kartalon Jakócs Gábor Endrére (Magyar Munkáspárt) 0.68% voksolt. A Baranya megyei Old községben Borbély Lászlóra, a Magyar Munkáspárt jelöltjére nem adtak le

szavazatot. A Bács-Kiskun megyei Fülöpháza polgármesterválasztásán viszont Kalapos Mária 1.8 százalékot szerzett. Az észak-hevesi Szúcson tartott vasárnapi időközi polgármesterválasztáson a Magyar Munkáspárt

jelöltjére, Németh Zoltánra 1,7% szavazott.

A Munkáspárt újabb településeken ismertette meg az embereket a Munkáspárt politikájával, Köszönjük szervezeteink és jelöltjeink helytállását. ■

A Magyar Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Frankfurter Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1046 Budapest, Munkácsy Mihály utca 51a.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető.

VÉGET ÉRT A NÉPSZAVAZÁSI KAMPÁNY

Nagyszerűen kihasználták Jász-Nagykun-Szolnok és Nógrád megyében a népszavazás adta lehetőségeket. A múlt csütörtökön Thürmer Gyula részvételével egész napos programra került sor Szolnokon. Sikeres látogatás a Szolnoki Művésztelepen, majd a város új büszkeségében, a Reptárban, a katonai repüléstörténeti múzeumban. Mindkettő jól mutatta, hogy a Munkáspárt helyi szervezete aktív részese a helyi közéletnek, munkájuk megbecsülésnek örvend.

Délben a párt elnöke sajtótájékoztatót ismertette a Munkáspárt álláspontját a népszavazással kapcsolatban. Délután Bencsik Mihály megyei elnök és Filemon Kristóf KB-tag aktív részvételével került sor az időközi választási kampány befejező aktusára. Mindketten polgármesterjelöltként indultak, Jászszentandráson, illetve Jászkiséren. A programban részt vett Gulyás László KB-tag,

szolnoki városi elnök is, aki hamarosan maga is indul egy időközi választáson.

Pénteken Nógrád megye volt a Munkáspárt népszavazási kampányának befejező állomása. Kora reggel a balasagyarmati piacon sokan várták már Thürmer Gyulát és Frankfurter Zsuzsannát, az Elnökség tagját, aki civilben a helyi kórház főorvosa. Félórás program, majd utazás tovább Szécsénybe és Pásztóra. A látogatásból nem hiányozhatott Bátorterenyre sem. Minden városban beszédek és beszélgetések az emberekkel. A párt aktivistái szorgalmasan osztogatták A Szabadságot és a párt röplapjait.

Salgótarjánban Nagy Attila megyei elnök nyitotta meg a Munkáspárt zárórendezvényét. A párt elnöke ismét felhívta az emberek figyelmét: menjenek a népszavazásra és szavazzanak nemmel! ■

VÉGET ÉRT A KAMPÁNY

